

язычници—тѣ уповавахъ, и впечати въ умо-
ве—тѣ имъ силъ—тѣ на Іеова Израилевъ—тѣ
Богъ.

Възраженіе 8. Давидъ бѣше убіецъ и прѣ-
любодѣецъ. Расписъ—тѣ на чловѣчески вини
едвамъ описва еднѣ винѣ по свирѣпѣ отъ Дави-
дово—то поведеніе къмъ Уріѣ, а пакъ той е
прѣдставенъ въ Библиѣ—тѣ като чловѣкъ спо-
редъ Божіе—то сѣрдце.”

Отговоръ 1. Библия—та осжда неговъ—тѣ
грѣхъ толко строго колкото кой да е другъ може
да го осжди. Библия—та каза простъ—тѣ истинѣ,
че Давидъ бѣше виноватъ за такавѣ злинѣ и то
съ най отвратителны думы. Богъ проводи единъ
пророкъ при Давида съ едно особно осждително
извѣстіе.

Той наказа Давида съ голѣмѣ строгость за
злинѣ—тѣ коѣ—то бѣ сторилъ. “Понеже,” каза
пророка, “съ това дѣяніе даде ты голѣмѣ при-
чинѣ на врагове—тѣ Господни да хулятъ,” За
това 1. Любезно—то ти чадо ще умрѣ. 2. Въ оста-
тѣкъ—тѣ на живота си ты не ще имашъ дома-
шенъ миръ ни еднѣ минутѣ, но ще страдашь
толко люто колкото чловѣкъ може да страда
отъ домашны скѣрби. 3. Не ще имашъ вече
миръ на прѣстоль—тѣ. Лишенъ отъ чадо—то си,
и угнѣтенъ въ останалый—тѣ си животъ съ до-
машны несъгласія и гражданскы бесчинія, ты
ще прѣкарашъ единъ жалостенъ животъ. Това
бѣше осжденіе—то което Богъ прати на про-
рока съ което осжди Давида ; а ето това е съ-
бытіе—то което единобожника приводит да до-